

diSTRUKTURA JOINT (AD)VENTURE

Milica Milićević i Milan Bosnić, umetnici iz Beograda potpisuju zajedničke radove pod imenom diSTRUKTURA još od 2005. O lokalnoj sceni, svojim izložbama, radovima, putovanjima i planovima za budućnost govore za Objektiv.

Zašto ste odlučili da radite i izlažete zajedno, i možete li nam opisati kako taj zajednički pristup funkcioniše?

Želeli smo da situaciju u našem zajedničkom životu prenesemo i na umetnost. Veoma smo upućeni jedno na drugo u svim aspektima života tako da je odluka da zajedno radimo prirodna konsekvencija. Želeli smo da stvaramo nešto novo i eksperimentišemo sa novonastalim odnosom. Rezultat je uvek nešto neočekivano jer ni jedno od nas dvoje nema potpunu kontrolu nad onim šta će proisteći iz takve interakcije. Zato se funkcionalnost ovakve zajednice velikim delom zasniva na dijalogu, poverenju, intuiciji, kompromisima...

Relativno skoro ste krenuli sa zajedničkim radom a ipak do sada ste učestvovali na više većih izložbi u inostranstvu. Kakvi su rezultati?

Zavisí. Verovatno su najbolji rezultati bili nakon Štajerskih Jesenjih svečanosti 2007. Ta izložba je pored mogućnosti pruženih u tom trenutku otvorila brojna poznanstva, šanse... za razne oblike saradnje koji dolaze kasnije. Takođe i Break festival u Ljubljani bio je od velikog inicijalnog značaja za naše odlično povezivanje sa slovenačkom scenom koje je do sada urodilo saradnjom u nekoliko grupnih i tri samostalne izložbe.

Svako pojavljivanje na sajmovima umetnosti nam je napravilo neko "linkovanje" za

nekakvu daljnju saradnju, pa i prijateljstvo, što da ne. Jednog od najvećih slovenačkih kolekcionara, gospodina Crniča smo upoznali baš na ViennAfair u Beču 2006. Saradnja i prijateljstvo sa njim traju i dalje. Zatim, vredi napomenuti učešće na nekolicini Artists in Residence Programa koji nam omogućavaju da po nekoliko meseci provedemo u nekom ateljeu u inostranstvu sa mogućnošću da upoznamo kulturne prilike tog grada, zemlje. Naravno, značajan je i mir koji tom prilikom imamo za rad. To su neprocenjive vrednosti koje je jako teško zamisliti u današnje vreme.

Izložbe "Equal Opportunities" u Pragu i Bratislavi kao i izložba "A portrait by Katie Jane" u Hornu u Holandiji su značajne

izložbe jer su selektovane od strane mladih i perspektivnih evropskih kuratorki te naše učešće na njima valjda govori o trenutnom kvalitetu onoga što radimo ali i o perspektivi našeg rada.

Radovi kod kuće?

Pa svakako da je rad na „domaćoj sceni“ kakva god ona bila, važan za našu karijeru. Trudimo se da izlažemo kad god se ukaže dobra prilika. Nesumnjivo da nam je najveće iskustvo izlaganja kod kuće bio Oktobarski salon 2007. pod kuratorstvom g. Lorana Heđija. Smatramo da je to bila odlična izložba ali i sjajno iskustvo izlaganja na velikoj izložbi sa nesmetanim pogledom „iznutra“ u toku svih tih priprema ali i nakon otvaranja.

Biografija

Milica Milićević i Milan Bosnić su magistrirali na odseku za slikarstvo Fakulteta Likovnih umetnosti, Univerziteta Umetnosti, Beograd. Od 2005. rade na zajedničkim projektima potpisujući ih kao diSTRUKTURA. Žive i rade u Beogradu.

Odabrane samostalne izložbe : 2009 – "Urban Utopia" Prodajna galerija Beograd, Beograd; "Face to Face" Foton galerija, Ljubljana, Slovenija; 2008 - "Facing Finland", KulttuuriKauppila, Ii, Finska; 2007 – "Face to Face", Likovni Salon Celje, Celje, Slovenija; "Significant Other – Joint Venture", Remont Galerija, Beograd...

Odabrane grupne izložbe: 2010 - "Police the Police", Bijenale mladih umetnika, Bukurešt, Rumunija, "Ne-mesta", Salon muzeja savremene umetnosti, Beograd, "Hotel Mariakape: a portrait by Katie Jane", Horn, Holandija; "Sistema Binario" – BELEF '08, Beograd; "Break festival", Ljubljana, Slovenija; "48th Oktobarski Salon", Beograd; "Steirischer Herbst 2007- next code: love", Grac, Austrija; "Equal Opportunities", C2C Gallery, Prag...

www.distruktura.com

"Endless World of Appearances", 2008-09, detalji
Crteži diSTRUKTURE oslikavaju kaos i bujicu današnjih gradova, dominantnog pejzaža u životu čoveka 21. veka. Endless World of Appearances tretira pojedinačne urbane jedinice koje se sa jedne strane približavaju arhitektonskom crtežu dok ga sa druge strane i prevazilaze, ostavljajući utisak disanja.

"Endless World of Appearances", 2008-09, izložbena postavka

Ciklus fotografija Face to Face replicira romantičarsku topografiju posmatrača koji je direktno konfrontiran sa uzvišenim i zadivljujućim scenama post-industrijskog pejzaža. To je rad u nastajanju koji se iznova stvara u svakom mestu koje autori posete, pozivajući na kontemplaciju nad savremenim pejzažima.

U red naših najznačajnijih izložbi sigurno spada i prošlogodišnja internacionalna izložba Ne-mesta, pod kuratorstvom Une Popović i Dušice Dražić. Obiman projekat dve mlade autorke, kada su umetnici „razbacali“ svoje radove po celom gradu i u svojevrsnoj formi interakcije pustili ih da se sami dovršavaju narednih mesec dana.

I naravno, da ne zaboravimo

izložbu, takođe prošlogodišnju. U pitanju je samostalna izložba pod nazivom Urbane utopije u galeriji Beograd na Kosančićevom vencu. Tom prilikom smo izložili velike kompozicije crteža i akvarela na kojima smo radili punih godina dana. Kasnije je ta izložba ušla u izbor pet najboljih izložbi u 2009. lista Politika.

Kako vam se čini situacija

na toj „Domaćoj sceni“ Malo bolja nego 90-tih. Ali samo malo. Možda zato što gore od 90-tih i ne može da se zamisli. Zakon o kulturi je katastrofalan. Poreske olakšice za pravne subjekte koji bi investirali u vizuelnu umetnost apsolutno ne postoje. Privatna inicijativa znači nema stimulaciju na ulaganje pa je kultura osim kod časnih izuzetaka i ne interesuje. Novcem raspolaže

samo Gradski sekretarijat za Kulturu i Ministarstvo Kulture. Ove druge niko i ne razume, ni šta rade ni kojim se kriterijumima rukovode kada odlučuju kome će odobriti sredstva a kome ne. Znači, prepušteni smo na milost i nemilost nekolicini ljudi koji su u komisiji Gradskog sekretarijata i koji svojim delovanjem ozbiljno diktiraju šta će se izvoditi od projekata i izložbi u gradu a

šta ne. A što je najveći apsurd, niko ne zna ko je u komisiji i nikada ne objave zvanično rezultate svog žiriranja! Eto, to je kultura na „Domaćoj sceni“. Kuloarska i burazerska.

Drugim rečima, osnova svega je da kazalnost lokalnog političara i velikih institucija kulture guše male, rađajuće inicijative i na taj način onemogućavaju stvaranje razudnije baze kulturnih subjekata što sve zajedno dovodi do održavanja palanačkog stanja domaće kulture. Logično je onda da je potrebno više hrabrosti od strane ljudi koji bi se ozbiljnije umešali sa svojim radom i kapitalom u tzv. kulturnu politiku. Otud treba pozdraviti inicijativu Olivera Vučinić i Dragana Lazarevića iz galerije Nova. Zatim Ivana Mitića iz Arte galerije, Žakline Kušić sa Umetničkim sajmom, Selmana Trtovca sa inicijativom „Treći Beograd“... Sve te nove institucije su delovi jednog mozaika koji se naziva „Domaća scena“ koja jednoga dana može da poraste dovoljno da se izvrši pritisak na političko-finansijske strukture da se ozbiljnije pozabave problemom kulture u ovoj zemlji što će onda dovesti do formiranja novog, ovoga putra ispravnog kazualiteta, „prave scene“ i nečega što bi nazvali tržište.

IZVESNO JE IPAK NAŠE UČEŠĆE NA BIJENALU MLADIH U BUKUREŠTU U OKTOBRU KAO I INTERNACIONALNOM SIMPOZIJUMU - IZLOŽBI: „PARCIPATION NATURE“ U NACIONALNOM PARKU „PÖLLAUER TAL“ U ISTOČNOJ ŠTAJERSKOJ U SELEKCIJI SJAJNE MIRJANE PEITLER, KUSTOSA KUNSTHAUS IZ GRACA.

Planovi za ovu godinu?

Još se premišljamo u vezi sa nekim projektima. Izvesno je ipak naše učešće na Bijenalu mladih u Bukureštu u oktobru kao i internacionalnom simpozijumu - Izložbi: „Participation Nature“ u nacionalnom parku „Pöllauer Tal“ u istočnoj Štajerskoj u selekciji sjajne Mirjane Peitler, kustosa KunstHaus iz Graca. Zatim tu je i samostalna izložba u Bonu u Nemačkoj u aprilu mesecu sa fotografijama iz serije „Not so far away“, „Crtačko-slikarska“ izložba u izvrsnoj galeriji „Nova“ ovde u Beogradu,...

Gust raspored?

Tek se zagrevamo! ■

